

[Boligministeren.]

terlyser, hvordan parcelhusproblemet skal løses i den kommende tid — og jeg understreger det endnu en gang over for hr. Christophersen, for at der ikke skal blive endnu en misforståelse — at det, jeg har sagt, drejer sig om det kommende parcelhusbyggeri. Jeg kunne bede hr. Christophersen tale med sin partifælle hr. Henry Christensen, der jo rejste land og rige rundt med nogle ganske udmærkede forslag — efter hans egen mening i hvert fald — om, hvordan disse parcelhusproblemer skulle løses gennem en forhøjelse af lejeværdien. Jeg er ikke helt enig; jeg mener ikke, det er tilstrækkeligt, men vil pege på de ideer, som hr. Grünbaum har været inde på også her fra folketingets talerstol, der kunne skabe en bedre social balance i dette problem.

Jeg mener ikke, hr. Christophersens udredning af, hvad der skete i arbejdet i realkreditudvalget i sin tid, er korrekt. Jeg havde selv fornøjelsen at være med i udvalget og gjorde meget ud af spørgsmålet om det sociale boligbyggeris andel, om det skulle være 94 eller 92 eller 90 pct., man skulle kunne låne, og hvor meget landsbyggefonden skulle yde, så jeg kan ikke helt nikke genkendende til hr. Christophersens udlægning af det.

Også jeg var glad for hr. Dahlgaards bemærkninger. Jeg er enig med hr. Dahlgaard i, at vi i høj grad skal have disse problemer ud i den offentlige debat, således at de nye løsninger ikke skal tage folk på sengen. Vi skal have befolkningen med i en forståelse af alle disse problemer.

Jeg vil godt give det ærede medlem ret i, og det gjorde jeg også i første omgang, at de økonomiske rammer er meget vigtige. Men vi må vel også være enige om, at der ikke bare skal bygges, som perspektivplanen siger, et sted mellem 50.000 og 55.000 boliger om året frem til 1985, uden at tage hensyn til, hvad hver enkelt bolig koster. Det kan ikke nytte noget, som jeg vist også sagde til Politiken, at hver bolig ligger i 400.000 kr.s klassen, så er der i hvert fald for mig at se ikke nogen som helst chance for at komme op i den størrelsesorden. De ca. 4 milliarder kr., vi anvender pr. år i offentlig støtte til byggeriet — og herudover kommer naturligvis hele kapitalbehovet — fordeler sig groft

taget med 2,7 milliard kr. til ejerboligen og 1,3 milliard kr. til lejerboligen inkl. sanering, kollegiebyggeri og bolig- og byggefond. Det er ikke, synes jeg, en rigtig fordeling, og det må vi absolut se på. Det er bare den årlige direkte støtte, og jeg må understrege, at kapitalbehovet må fordele sig nogenlunde tilsvarende.

Jeg er glad for det, der her blev sagt fra hr. Dahlgaards side, men jeg vil dog sige, at jeg er ikke enig i vurderingen af Marienborgmødet. Der var ikke tale om noget presionsmøde, jeg vil endog sige tværtom, og jeg vil her henvise til, hvad en udenforstående, fhv. folketingsmand hr. Haunstrup Clemmensen, har udtalt om dette møde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Hanne Budtz): Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om boligbyggeri.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 191) findes i tidenden sp. 4885, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1879).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Anden næstformand (Hanne Budtz): Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af merværdiafgiftsloven. (Ændring af reglerne om byggegodtgørelse).

(Første behandling af lovforslaget (nr. 196) findes i tidenden sp. 4885, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1879).